

# Prekenverkstedet



Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

## Kristi åpenbaringsdag - 3. januar 2016

Prekentekest: 2 Kor 4,1-6

Lesetekst I: Jes 51,4-8

Lesetekst II: Joh 12,42-47

## Kristi åpenbaring

Kristi åpenbaringsdag innleder åpenbaringstiden, en tid i kirkeåret der vi gjennom bibeltekstene ledes inn i sentrum av Kristi personlighet og frelsesverk med utblikk til begivenhetene i påsken, - til Jesu død og oppstandelse for vår skyld. Dette er store og veldige hendelser som vi i utgangspunktet ikke kan fatte betydningen av - i oss selv. Den trenger vi å få avslørt og åpenbart.

Åpenbaring vil i denne sammenheng si at en virkelighet som har eksistert hos Gud gjennom alle tider, men som av ulike grunner har vært skjult for oss mennesker, blir avslørt og stilt åpent fram i lyset. Dette skjer ved Guds ånd gjennom bibelordet, og på denne søndagen er det særlig åpenbaringen av Kristi herlighet som er tema.

### Kristi herlighet

Tekstavsnittet i 2 Kor 4, 1-6 henger nøye sammen med konteksten, særlig i kapitlet foran, men også i v. 7-15 i samme kapittel. Paulus, som er brevets forfatter, skriver her om "lyset som stråler fram fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde" (v. 4). Han skriver også at Gud har "latt lyset skinne i vår hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram" (v. 6).

Slik kan vi si at Kristi herlighet er et hovedbegrep i teksten. Den er også et stort tema i Johannes-evangeliet, der denne herligheten særlig er knyttet til Jesu død på korset og hans oppstandelse. Se blant annet Joh 1,14 og 13, 31-32. Kristi herlighet er blitt åpenbart i evangeliet. Men det er ikke alle som ser det, for de har et slør for ansiktet og er forblindet av "denne verdens gud", slik at de ikke ser herligheten i Kristi ansikt, en herlighet som egentlig er Guds herlighet, og som Kristus bærer som Guds bilde.

### Tjenestens herlighet

Paulus har en tjeneste med å forkynne Kristi herlighet gjennom å forkynne evangeliet, til åpenbaring og frelse for de menneskene som hører og tar imot hans forkynnelse. Derfor er også selve tjenesten full av herlighet, selv om den kan se stakkarslig ut og innby til motløshet når resultatene lar vente på seg. Men den er gitt Paulus av Gud, som i sin store barmhjertighet har kalt ham til sin tjener. Det er dette Paulus innleder dagens tekst med. Den begynner med et "derfor", som helt tydelig peker tilbake på avsnittet foran, nemlig v. 4-18 i kapittel 3. La oss se litt på dette tekstavsnittet, som på en særlig måte beskriver den tjenesten Paulus var kalt til.

### Den gamle pakts tjenestes herlighet

Paulus skriver om to tjenester som begge har herlighet, men der den ene likevel er mye herligere enn den andre. Han skriver om den gamle pakts tjeneste vs. den nye pakts tjeneste, bokstavers

tjeneste vs. Åndens tjeneste, dødens tjeneste vs. livets tjeneste, en tjeneste som fører til fordømmelse vs. en tjeneste som fører til rettferdighet og en tjeneste for noe som tok slutt vs. en tjeneste for noe som består.

Den gamle pakts tjeneste var en tjeneste for loven, som slår i hjel. Den bygget på bokstaver hugget i stein på Moselovens to tavler. Det var en dødens tjeneste som viste folket deres synd og ledet til fordømmelse om de ikke vendte om til Herren. Og likevel hadde denne tjenesten en stor herlighet, slik den gamle pakten i seg selv hadde herlighet, for den var Guds egen pakt med Israelsfolket. Se for eksempel Rom 9, 4-5. Herligheten viste seg blant annet i lyset som skinte fra Moses' ansikt etter at han hadde fått lovens tavler av Gud. Israelittene tålte ikke å se lyset. Men etter en tid svant det bort. Moses hadde en herlig tjeneste. Men den ble avløst av en som var enda herligere og bedre.

### **Den nye pakts tjenestes herlighet**

Motsatsen er den nye pakts tjeneste, som Paulus jubler over å være kalt til. Det er en Åndens tjeneste, en livets tjeneste som fører til rettferdighet og frelse. Det er en tjeneste som alltid består, fordi den formidler en evig frelse. Den stråler med en glans som knapt kan skildres med ord. Den er gitt av Gud, som gjør sine tjenere i stand til å tjene. Den er en tjeneste med evangeliet og består i forkynnelse av Jesus Kristus og hans fullbrakte frelsesverk for alle mennesker. Dette er et hovedtema for Paulus, og det kommer igjen i alle brevene vi har fra hans hånd. Jeg forkynner Kristus, skriver han. Han ville ikke vite av noe annet i de menighetene han hadde etablert enn Jesus Kristus og ham korsfestet (jf. 1 Kor 2,1-2).

Evangeliet var for Paulus ordet om korset, dvs. om Jesu død og oppstandelse for oss. Kristus ble overgitt til døden for våre synder og oppreist for at vi skulle bli rettferdige (Rom 4,25). Derfor kunne Paulus si: "Jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror." (Rom 1:16).

### **Derfor mister vi ikke motet**

Nå var ikke alt herlighet og glede i tjenesten for den nye pakt. Paulus opplevde selv at tjenesten var forbundet med hard kamp, både mot ytre og indre fiender. Ofte så den ut til å mislykkes. Det var slett ikke alle som tok imot Paulus' forkynnelse om Kristus korsfestet. Han ble anfektet og mismodig i tjenesten. Der er han i begynnelsen av dagens tekst. Men så løfter han blikket og ser hva han egentlig er kalt til og hvem som har kalt ham: "Derfor mister vi ikke motet. For Gud har i sin barmhjertighet gitt oss denne tjenesten." (2 Kor 4,1). Det er en herlig tjeneste Gud har gitt ham, og den skal utføres i full åpenhet, uten snikveier eller falske motiver. Guds ord skal legges fram uten knep og forfalskninger, for det er sannhetens ord og et ord som gir frelse. Likevel er ordet, evangeliet, skjult for noen mennesker, nemlig for de som går fortapt. Disse er blitt forblindet i sitt sinn av "denne verdens gud", som i denne sammenheng står for djevelen. Han har maktet å forføre og forblinde en rekke mennesker, slik at de ikke ser lyset som stråler fram fra evangeliet.

### **Sløret og Israel**

Det minner om det som skjedde med Moses da han fikk lovens tavler. Han måtte dekke ansiktet med et slør for at Israelsfolket ikke skulle se det sterke lyset, og heller ikke at det svant bort. Et lignende slør synes å ligge over dette folket når det leser Guds ord i det gamle testamentet (den gamle pakt). Evangeliet forblir skjult for folket hvis ikke sløret blir tatt bort i Kristus. Paulus ber gang på gang at nettopp dette må skje: at hans eget folk, Israel, må få fjernet sløret og se Kristus, frelseren, og hans herlighet. Derfor forkynner Paulus ikke seg selv, men Jesus Kristus som Herre.

### **Skatten i leirkrukker**

Evangeliet om Jesus Kristus er et herlig lys som overstråler alt annet lys, og tjenesten for og med evangeliet er en særdeles herlig tjeneste. Derfor avslutter Paulus teksten med å beskrive hvordan Gud har latt lyset skinne i de troendes hjerter, slik at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram. Det betyr vel noe slikt som at en kristen som har fått del i lyset fra Kristus, selv lever som et lys i denne verden og reflekterer Kristuslyset til andre.

Dette lyset, selve evangeliet om Kristi herlighet i hans død og oppstandelse for vår skyld, er en skatt, fortsetter Paulus. Som kristne har vi denne skatten til forvaltning gjennom forkynnelsen og

vitnesbyrdet i ord og gjerning. Men vi har skatten i leirkukker, - et bilde som vel viser til vår skrøpelighet som falne, feilende og forgiengelige mennesker. Emballasjen synes ikke å harmonere med skatten den inneholder. Likevel er Paulus frimodig, for han vet at Gud har kalt ham, både til samfunn med Jesus Kristus og til tjeneste for Ham.

- Og så er det kanskje slik at lyset fra skatten får en spesiell mulighet til å stråle fram gjennom sprekkene i leirkrukka?

**Bård Hauge**

Teolog. Tidl. misjonær for NLM i Japan. Har vært ansatt ved NLA, nå rektor ved Danielsens vgs. Bergen.

[baardh@online.no](mailto:baardh@online.no)